

Pel que fa al grup 3, inventariat només en una llista de materials, no té cap coherència de tresoret, malgrat que vagi aparèixer tot el conjunt dins d'un recipient. Es tracta d'una acumulació de peces feta al segle XVIII, segurament amb les troballes atzaroses de monedes prop de la mateixa església. Té l'interès de documentar-nos l'abundància de la representació de la moneda municipal de Girona, un fet ja assenyalat en altres conjunts.

Bibliografia:

- BOTET I SISÓ, J., *Les monedes catalanes*, vol. III (apèndix), Institut d'Estudis Catalans, Barcelona 1911.
- CRUSAFONT I SABATER, M., *Numismàtica de la Corona Catalano-Aragonesa medieval*, Editorial Vico, Madrid 1982.
- BALAGUER, A.M., *Història de la moneda dels comtats catalans*, Societat Catalana d'Estudis Numismàtics (IEC), Barcelona 1999.
- SANAHUJA ANGUERA, X., «La moneda de Barcelona al segle X, segons les troballes Espanya-1 i Espanya-2», *Acta Numismàtica*, 36, Societat Catalana d'Estudis Numismàtics (IEC), 2006, p. 79-114.
- CRUSAFONT I SABATER, M., «La moneda barcelonina del segle X. Altres novetats comtals», *Acta Numismàtica*, 38, Societat Catalana d'Estudis Numismàtics (IEC), 2008, p. 91-122.

TROBALLA DE L'ÀREA DE LLEIDA

M. CRUSAFONT

Núm.: AN-80

Lloc: Àrea de Lleida

Composició: Diner de Tolosa de Ramon VII (1222-1249)

Dates límit: segles XII-XIII

Data més probable de la pèrdua: segle XIII

Localització: Desconeguda

Data de la troballa: Desconeguda

Circumstàncies de la troballa: Per atzar en un camp de conreu

Descripció:

Diner de billó de Tolosa de Llenguadoc, de Ramon VII (1222-1249). Làmina, 3.

a/ +TOLOSA CIVI creueta sobre N i bàcul
 r/ RAMVN COMES (M i E annexades) creu interior amb una S al primer espai
 Pes: – g Ø = – mm Poey d'Avant-3702

Comentaris:

La cronologia d'aquesta peça ha estat discutida i Georges Depeyrot l'atribueix a Ramon V (1148-1194). No són freqüents, d'altra banda, les troballes de monedes tolosanes a Catalunya, en contrast amb l'abundància dels diners melgoresos de Montpeller o dels morlans del Biarn. Certament que Tolosa va ésser gairebé sempre fora de l'òrbita catalana i com a cap d'un grup occità, que tampoc arribà a quallar. Aquesta diferència en la situació política pot ésser una part, almenys, de l'explicació de les poques peces que ens han arribat per la via de les troballes a Catalunya.

Bibliografia:

POEY D'AVANT, F., *Monnaies féodales de France*, volum 2, Camille Rodin, Paris, 1860.

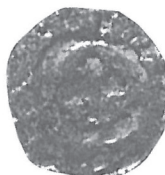
1

Ampliat

2

Ampliat

3

Ampliat